

Irene, viuva de Manuel Rodríguez López,
no nome da familia,
entregoulle a Mato o poema
CANTO Ó CARBALLO
e un exemplar mecanografiado de
CONTOS DA NOSA TERRA,
corrixido manualmente polo poeta.



CANTIGA O CARBALLO

Ouh frondoso carballo sombrizo
que por séculos deches av eños,
agarimo e quentura ó labrego,
alumea o meu probe cantar!

Amodiño queimándose os cepos
o teu lume na anterga lareira
consolou os meniños e vellas
coa sagrada fogueira ancestral.

E nas maus do artesano galego
eres carro, eres grade e arado;
eres mango de sacha e machado,
faste cuba pra o viño gardar.

Longos anos ti fuches, carballo
o conforto das nosas aldeas;
a Galicia contigo está en deuda,
patriarca de cerna inmortal!

Manuel Rodríguez López
Do libro *Soldada Mínima*, 1979

*A familia de Manuel Rodríguez López adica esta poesía a
Xesús Mato, carballo paradelense adicado ó servizo da sociedade.*

Galicia sol da hoxe en parte a súa deuda contigo.

No acto de entrega do título de Fillo Predilecto de Paradela a Xesús Mato.

Paradela (Lugo), 25 de Xuño de 2005.